

да сж чести и доброчести младоженци-тъ и пр. Ч. 85. Сичко бѣ за-смѣно и доброчесто. (*Tout paraissait riant et heureux*). Т. 276.

**Добрѡѣ** и. св. сосчитаю. **Добрѡйвамъ** и. дл. считаю. Дена, вечеръ казна брон, Та не може да доброн, Двата ке го доброваме. В. 85. Али ти се 'азно добронло? Пс. 11—12, 159.

**Добрувалиште** с. с. столовал. Добрувалиште-то (triclinium), транезаріи, което было найскъпо накутено. Л. Д. 1874, 125.

**Добрувамъ** и. дл. благоденствую. (син. харосвамъ). И той добрува, на и сынъ му испослѣ еще повече добрува. Л. Д. 1873. 176. Да може и сиромакъ чловѣкъ да добрува съ това, за кое-то мнозина царь и крали не знаили въ друголяно врѣмя. ѿ. 181. Угоды, съ които добрува. ѿ. 182.

**Дѡбъръ** пр. 1) хорошій, добрый. Да му не сж уроци, дѡбъръ е. Ч. 146. Кога-то човѣкъ умре, тогазъ дѡбъръ стал. Ч. 171. Помогни ми, добри човѣче, помогни ми за господа бога. З. 105. Елкено, добра дивойко! Море дай ны ты отъ платно то,—половина та, Да ти дада отъ вино то, Отъ виното половина та<sup>а</sup>. В. 83. *Какъ зпитетъ при* глава, невѣста, конь: Финно-но фефче на добра глава. М. 352. Гледайте, море, видейте, Какво е аро напреди, съ добра невѣста М. 302. Слезн, момо, отъ добраго коня. М. 562. Ахна се кона доброго. В. 325. **Пѡ-дѡбъръ** ср. ст. лучшій. За искореняваніе това зло у насть нѣма пѡ-дѡбъръ лѣкъ. Л. Д. 1869. 125. Нѣщо е подобро отъ нищо. Ч. 200. Ако ти булче с дѣтца изгори, Пѡ-красно зе-щеш, пѡ-добри родн. Д. 55, 13—14. **Най-дѡбъръ** прев. ст. наилучшій. И ми се стори най-добаръ юнакъ. М. 67. 2) годный. Р. ся затече безъ да гледа дѣжда и буяный вѣтръ да намѣри дърво добро за то нѣщо Р. А. 66. Първото негово щеніе беше, да намѣри кораба здравъ, неповреденъ и добръ за плуваніе (ср. *подъ* сл. подобъ) Р. А. 150. 3) благоприятный: Готови сме! отъ този подобъръ часъ не бива Зк. 25. 4) счастливый, удачный. Мене ме майка родила На доберъ день Великденъ На подоберъ кръстила, Гюрге, ми име турила. В. 71—72. **Дѡбричакъ** ум. Едничка, ама добричка! Или: едно, ама добро! Ч. 157. Месото стана крехко и добричко за яденіе. Р. А. 36. *Выраженія привѣтствія:* Добро ўтро! Дѡбъръ день! Дѡбъръ вечеръ! Добра срѣща! Кн. 161. Дѡбъръ день, кръстникъ Драгане! Далъ ти Господъ добро, куме Мнхо. Л. Д. 1875. 158. Аз му рекох добър вечер, Добър вечер, първо либе. Д. 75. 4—5. „Дѡбъръ день“—„Далъ ти Богъ добро!“ З. 20. За добръ честь (neureusement) къ счастію. Д. С. 13.

**Довърдж** и. св. сохраню. Еднакво и въ разговорни-отъ языкъ